

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

- unionin yleisen tuomioistuimen 9.11.2016 antama tuomio (asia T-579/14) kumotaan siltä osin kuin sillä hylättiin valittajan kanne
- ensimmäisessä oikeusasteessa unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt, niitä tavaroita koskevat vaatimukset, joiden osalta valittajan kanne hylättiin, hyväksytään
- EUIPO veloitetaan korvaamaan unionin tuomioistuimen, unionin yleisen tuomioistuimen ja valituslautakunnan menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Valittaja vaatii, että unionin yleisen tuomioistuimen 9.11.2016 asiassa T-579/14 antama tuomio, joka koskee kansainvälistä tavaramerkkiä nro 1132742, kumotaan siltä osin kuin sillä hylättiin valittajan kanne, ja että ensimmäisessä oikeusasteessa unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt, niitä tavaroita koskevat vaatimukset, joiden osalta valittajan kanne hylättiin, hyväksytään.
- 2) Valittaja väittää aluksi, että Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu sen vuoksi, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti kolmiulotteista tavaramerkkiä koskevia periaatteita menettelyn kohteena olevaan kansainväliseen tavaramerkkiin. Valittaja väittää myös, ettei unionin yleinen tuomioistuin, kun se arvioi kansainvälistä tavaramerkkiä kolmiulotteista tavaramerkkiä koskevien periaatteiden mukaan, määrittänyt kyseessä olevia tavaroita koskevaa "alan yleistä käytäntöä ja tapaa", ja että se sovelsi kansainvälisen tavaramerkin kokonaisvaikutelman arvioinnissa tiukempia perusteita kuin Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty perusteet.
- 3) Lisäksi valittaja väittää, että ensimmäisessä oikeusasteessa annettu tuomio on ristiriitainen siltä osin kuin siinä todetaan, että merkin erottamiskyky on todettava merkin itsensä perusteella, mutta otetaan huomioon käyttökysymykset ja viitataan sen kysymyksen osalta, voidaanko merkkiä käyttää samanaikaisesti kaksi- ja kolmiulotteisesti, aiempaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomioon.
- 4) Valittaja väittää vielä, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla siltä osin kuin tuomiossa todetaan, ettei EUIPO ole velvollinen esittämään näyttöä näkemuksestään, jonka mukaan kansainvälinen tavaramerkki ei poikkea huomattavasti alalla yleisesti käytetyistä muodoista, sillä valituslautakunta nojautui kyseisten tavaroiden kaupan yleisestä käytännön kokemuksesta seuraaviin seikkoihin, jotka jokaisen on mahdollista tuntea.

⁽¹⁾ Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Valitus, jonka Apcoa Parking Holdings GmbH on tehnyt 23.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-268/15 ja T-272/15, Apcoa Parking Holdings v. EUIPO, 8.11.2016 antamasta määräyksestä

(Asia C-32/17 P)

(2017/C 151/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Apcoa Parking Holdings GmbH (edustaja: asianajaja A. Lohmann)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) 8.11.2016 yhdistetyissä asioissa T-268/15 ja T-272/15 antaman tuomion;
- kumoaa EUIPO:n (aikaisemmin SMHV) neljännen valituslautakunnan 25.3.2015 valitusmenettelyissä R 2061/2014-4 ja R 2063/2014-4 tekemät päätökset;
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan mukaan määräystä annettaessa on tapahtunut menettelyvirhe (ensimmäinen valitusperuste). Tämän vuoksi sillä rikotaan unionin oikeutta. Unionin tuomioistuin ei ole ottanut huomioon olennaisia tosiseikkoja (toinen valitusperuste). Se on vääristellyt tosiseikkoja (kolmas valitusperuste). Määräys on Euroopan unionin tavaramerkin yhtenäisyyttä koskevan periaatteen vastainen.

Ensimmäinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on ratkaissut kanteen suullista käsittelyä toimittamatta kantajan nimenomaisesta pyynnöstä huolimatta.

Tällaisen käsittelyn toimittaminen ei ollut turhaa, sillä kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät selvästi puuttuneet eikä se ollut selvästi perusteeton. Määräystä annettaessa on siis tapahtunut menettelyvirhe.

Toinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut unionin oikeutta. Päinvastoin kuin unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisussa katsotaan, yksikään asetuksen N:o 207/2009⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja kieltäytymisperusteista ei ole esteenä riidanalaisen tavaramerkkien rekisteröinnille. Kyseiset merkit eivät ole kuvailevia merkintöjä.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon asian kannalta merkityksellisiä tosiseikkoja. Se on katsonut, että Yhdistyneen kuningaskunnan yleisölle englanninkielinen sana "Parkway" tarkoittaa rautatieaseman pysäköintialuetta. Se ei kuitenkaan tältä osin ole ottanut huomioon, että Ison Britannian tavaramerkkiviranomainen oli jopa istunnossa jo nimenomaisesti käsitellyt tätä kysymystä ja että tämä oli perinpohjaisen tutkimuksen päätteeksi katsonut, ettei merkintä ollut kuvaileva. Kun kyseistä sanaa käytetään yksinään, kuten mainitussa tavaramerkissä, sillä ei ole sitä merkitystä, jonka unionin yleinen tuomioistuin on sille antanut. Samanlaisten "Parkway"-tavaramerkkien rekisteröintejä ollaan parhaillaan laajentamassa kansainvälisiksi tavaramerkeiksi useissa jäsenvaltioissa (mm. Irlannissa) ja niitä on haettu rekisteröitäviksi kansallisiksi tavaramerkeiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut tätä huomioon todeten pelkästään, etteivät kansalliset päätökset lähtökohtaisesti sido sitä. Se ei tältä osin ole ottanut huomioon, ettei se seikka, ettei se ole tällä tavoin sidottu, vapauta sitä kaikkien asian kannalta merkityksellisten tosiseikkojen tutkimis- ja arviointivelvollisuudesta. Samanlaisten tavaramerkkien kansalliset rekisteröinnit sen kielialueen jäsenvaltioissa, josta riidanalainen ilmaisu on peräisin, ovat joka tapauksessa asian kannalta merkityksellisiä tosiseikkoja. Niiden huomiotta jättäminen on oikeudellinen virhe.

Kolmas valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on päätellyt sanan "Parkway" merkityksellisenä pitämänsä merkityksen kahden sanakirjalähteen perusteella. Se on kuitenkin esittänyt nämä epätäydellisesti ja vääristellen. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä, ettei kyseisistä lähteistä voida päätellä erikseen esitetyn sanan "Parkway" yleistä merkitystä siten kuin se on päätöksensä perusteluissa tehnyt. Tämä ilmenee yksityiskohtaisesti myös Yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkkiviranomaisten päätöksestä, joka koski tavaramerkin suojelukelpoisuutta sen alueella. Kyseiset viranomaiset tulivat siihen lopputulokseen, ettei tietyin sanan sanakirjassa ilmoitettu merkitys ollut esteenä tavaramerkki-suojalle. Jos unionin yleinen tuomioistuin olisi asianmukaisesti arvioinut näitä lähteitä, se olisi päätenyt samaan lopputulokseen. Tosiseikkojen vääristely on sekin oikeudellinen virhe.

Neljäs valitusperuste: määräyksellä rikotaan Euroopan unionin tavaramerkin yhtenäisyyttä koskevaa periaatetta. Vaikkei yhdessäkään jäsenvaltiossa ole olemassa ehdotonta kieltäytymisperustetta rekisteröinnille, unionin yleinen tuomioistuin on estänyt valittajaa saamasta tavaramerkeilleen yhtenäistä suojaa Euroopan unionissa.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (kodifioitu toisinto) (EUVL L 78, s. 1).